

forslag til lov om avancestop og prisdæmpende aftaler (se A.I. nr. 45), *forslag til lov om begrænsning af udbytter og vederlag m. v.* (se A.I. nr. 46), *forslag til lov om pengeinstitutters rentemarginal* (se A.I. nr. 47), *forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal* (se A.I. nr. 165) og *forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension* (se A.I. nr. 27) på baggrund af sammenbruddet i forhandlingerne om fornyede overenskomster på det private arbejdsmarked. Om baggrunden herfor og for det samlede lovkompleks henvises til den af statsministeren i forbindelse med lovforslagenes fremsættelse den 7. marts afgivne udtalelse til folketinget (se side 111). Om baggrunden for nærværende lovforslag udtalte arbejdsministeren i sin fremsættelsestale:

„Baggrunden for forslaget er, at forhandlingerne om en fornyelse af de pr. 1. marts 1975 udløbne kollektive overenskomster nu er endt med, at forligsmanden har måttet konstatere, at en af ham til parterne udleveret skitse til fornyelse af de pågældende overenskomster er blevet afvist af begge parter. Forligsmanden har herefter opgivet videre mægling med den følge, at arbejdsstandsningerne vil kunne træde i kraft den 22. marts 1975.

De varslede konflikter har et sådant omfang, at det vil betyde, at livsvigtige samfundsfunktioner og væsentlige dele af erhvervslivet vil gå i stå.

Såfremt konflikten får lov at bryde ud, vil den blive den mest omfattende, vi nogen sinde har oplevet her i landet. Ca. 300.000 familier vil blive direkte berørt. Det vil betyde tab af indkomst, gældsstiftelse og andre økonomiske byrder for betydelige lønmodtagergrupper.

Herudover vil jeg pege på de helt uoverskuelige virkninger, der kan blive resultatet af en standsning af el- og kraftværkerne samt olie- og benzinforsyningerne og andre vigtige råstoffer for vort erhvervsliv.

Blot en kortvarig standsning af disse forsyninger vil give betydelige tab for de virksomheder, der er helt afhængige af regelmæssige energitilførsler.

Også den varslede standsning af fødevarerforsyningen vil hurtigt kunne få alvorlige følger.

Danmarks yderst vanskelige økonomiske situation med store problemer for udenrigshandelen og den rekordhøje ledighed gør en omfattende arbejdskamp helt uacceptabel. Virkningerne af en produktionsstandsning i blot nogle få uger vil blive følelig mange måneder ud i fremtiden og forsinke den genskabelse af fuld beskæftigelse og stabilitet, der er regeringens centrale mål.

En hurtig afklaring af løn- og arbejdsforholdene er forudsætningen for, at virksomhederne kan disponere i tillid til fremtiden.

Derfor kan regeringen ikke tage ansvar for en storkonflikt.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at et indgreb i arbejdsmarkedets forhold sker på en sådan måde, at der ændres mindst mu-